

БОНАН

Беларуская Віленская часопісъ
выходзіць два разы у тыдні: у аўторы і піяніцы.

Цэна с персылкай і дастаўкай да хаты:
на 1 год—4 м. 80 фен., на ½ года—2 м.
40 ф., на 3 месяцы—1 м. 20 ф., на 1
мес.—40 фен.

Адрес рэдакцыі: Вільня, Завальнаяя 7.
Адрес адміністрацыі і экспедыцыі:
М. Стэфанская 23.

Цэна абвестак:

на 4-ай старане за радок дробнім лі-
терам—25 фенік; дробные абвесткі—
на 5 фен за слова. Абвесткі аб съмер-
ці—60 фен. за лінейку дробн. друкам.

№ 46 (18). Год II.

Вільня, 8 чэрвеня 1917 г.

Цэна 5 фен. (3 кап.).

БАТАЛІЯ У БЭЛЬГІ.

7 чэрвень.

Захады тэатр:

Фронт Руправства Баварскага: Між Іпрам і Ахантгер, паслях найваж-
лікай сіла барабачнага агня, са-
гоньня раніцай началася поўным
ходам баталья на Фляндры. Ад ка-
наду Лябасес да Скарн трывале
агоні ў несвячайной сілай. Пры
Ільмі, Лес, Льевен і Гааге трывале
агоні ў досвітках адбіты чыслен-
ныя штурмы англічан.

Фронт нямецкага Насылдніка: Ся-
гоньня ў раніца нашы налік зда-
блі пазнай ворагу пры Шмен-
де Дам на шырані калі 2 кілам.
Сільвіе контрактава ворагу, трыва-
шы да ночы, адбіты. Узвіты
14 афіцэрэў, 543 салдаты, разо-
вэрні гарніта, 15 кулемётава і
некалькі гарнатаў. Збіты 8
англічкіх самалётав.

На другіх фронах і тэатрах—
нічога выдатнага.

съследам за імперыялістамі. Ноў-
ная баёва гатоўнасць арміі ка-
неце патрабуе дзеяя таго, каб
дайсці міру без заваевання і
контролью.

**ПЕЦЯРБУРГ (Рэутэр). Гендер-
сон, Тома і Вандэрвальдэ высказа-
валі на пісьме камітету рады раб.
і салд. сваё здзілленне с прычы-
ні саюзів міжнароднай конфре-
нцыі. Дапушчэнне на конфе-
рэнцыю немецкіх соціалістоў—
шырокое, пакуль яго будзе зні-
шчэніем іх ваяўнічы імперыялізм.**

ЖЭНЕВА. Абурэннне францу-
скіх соціалістоў і іх газет на пе-
нціярскую раду раб. і салд., дай-
шы такі меры, што пацучыць
саюзіцкай вернасці ў іх занік-
ло. Некаторыя газеты ѯдуць гэтак
дзядка, што заяўляюць, быткам
рада работнікоў і салдатоў атры-
міла пэнсію ад нямецкага ураду.

ЖЭНЕВА. «Temp» даносіць аб
візіях пажарах ў розных губер-
ніях Расеі, асабліва ў Мінскай, дзе
выгарэло 7000 дзесяцін лесу, ды
у ваколіцах Саратова, дзе згарэло
каля 3 мільёнаў асемін зборожжа.

ШТОКГОЛЬМ. Калі Рыгі ві-
даўна была сур'ёзна стычка між
расейскімі войскамі і латышскімі
легіонерамі. З абодвух бакоў ёсць
раненые. Гэта ўжо на першай
стычцы між салдатамі розных на-
цыональнасцей. Латышскі легіон
бытвімі то хоча слухаць вы-
шышай каманды, каторая не узы-
жае праў латышскага народу і
паступае з місцовым народам
вельмі неуважліва.

КОЦЭНГАГА. Вядомы чэскі
агітатар, праф. Масарык, каторы
называе сябе маршалкам камітету
чэскіх зямель у Парыже, пры-
хау ў Пенціярбург, каб вясіці пе-
рэгаворы ач чэска-словакіям пы-
танні. У доўгай тэлеграмі у «Ti-
mes» ён, між іншым, каже:

«Саюзінкі павінны лічыцца с
самімі горшымі і ў найлепшым
прыкладку спадаўцаў адно на
тое, што расейская армія удаер-
жыцца на сваіх пазыціях і гэта
авязае часы нароўных сіл. Жоффр і
Пэтэн правільна ацаліл па-
лажэнніе, калі дамагаліся пасыл-
кі ў Еўропу часці амерыканскіх
войск. Вайна павінна вясіціся з
найважлікай сілай на французскім,
італьянскім і македонскім фрон-
тах. Там, а не заходзе будзе
развязка вайны».

ШТОКГОЛЬМ. Перэсяленнне с
Сібіру ў сярэдніе Расеі ад часу
рэвалюцыі дайшло такі меры,
што правіцельства маніцца вы-
даць закон, забараняючы пересе-
ляцца. У Сібіры ёсць цэльныя вёскі
і нават мястэчкі, пакінутыя жыха-
рамі.

Вільня, 8 чэрвень.

Место—гэта цэнтр жыцця ста-
ронкі, гэта пункт, дзе найбольш
ярка выяўляюцца сілы краю, яго
думкі, ідэалы, настроіны. Ме-
сто—гэта цэнтр культурнай рабо-
ты народу, і паводнуг таго, што
робіцца ў местах, людзі судзяць
аб іх старане.

Тым большую вагу мае ў жыць-
ці кожнай старонкі яе стацічнае
место—центр не толькі культурнай
работы, на толькі грамадзкага
жыцця, але і цэнтр дзяржау-
ністравітвінага і міністэрства.

Сталічнае место нарадага краю:
усе Беларусі і Літвы—гэта Віль-
ня. Паводнуг віленскія адносін-
ні да старана судзяць і аб
усей нашай Балькаўшчыне. Але
у гэтым припадку прысуд гэты—
зусім абыміков.

Вільня не адбівае ў сабе жыць-
ця ўсіх старонкі. Стоючы на са-
мым краю этнографічна-беларус-
кіх зямель, пры граніцы, якія раз-
дзяляюць два братнія народы: бела-
русоў і літвіноў. Вільня можа быт-
ь названа ані нацыянальна бе-
ларускім, ані нацыянальна літў-
скім местам. Гэта—бытным кашэй-
ем, у каторым гатуцца разам як бела-
рускіе і літўскіе культурные

цэннасці, прынесены сюды з ве-
са, так і цэннасці ад вялікай на-
дзілівайшых сюда і аседаўшых
жыдоў і палакоў. З гэтай мешча-
ніны творыца нешта зусім новае,
толькі прыбраць з верхніх ап-
ратку жыдоўскай і польскай мо-
ви. І той, хто адиастроні і абы-
міковіца судзяць на нацыянальна-
сці толькі паводнуг мовы, лёг-
ка робіць з гэтага вывад бытным
Вільні—место польска-жыдоўскага.
Сыяны: ён не бачыць, с чаго
складаўца нашы культурынні
цэннасці, выражаныя ў слове па-
польску і на жыдоўску.

Аб нацыянальным характеры
места судзяць янич і паводнуг
таго, што мае над ім уласці, хто
кіруе яго жыццём. І гэта адна-
ка ў Вільні гаворыць на карысць
палакоў, даючы ім першаву на
толькі над беларусамі і літвінамі,
але і над жыдамі. Да лёгкага ара-
зуміць, што яна так сама пустая,
як першай. Зразумеем гэта, калі
припомнім дзеяе речы: адну—што
расейскі закон аб вібарах у ме-
стовых радах даў права выбирэць
і бачыць выбраным толькі асобам, якія
якія у горадзе маюць свае дамы
або пляцы, выключаючы і гэтага
жыдоў; другую—што між дамаў-
лазінкамі—хрысціянамі перава-
жываюць у нас палакі, каторыя
гэтак і сталіся поўнымі гаспада-
рамі ў сталіцы Беларусі і Літвы,
Вільні.

Вайна — побач з усімі сваімі
страшнствамі—принесла сабой
дэльце дужа важныя назіні: яна
надняла ва ўсім аб'емі справу на-
цыянальную, алавесціўшы прын-
ципы, і выявіла праудзівася мэйсцо
у грамадзянскім жыцці працоў-
нага народу, сулячы аму новую,
асвячайшую долю. І чым бы ні
скончылася вайна, мы можем ве-
рыць, што стары грамадзкі лад
узы ўвернені.

На верніцу стары адносін-
ні і у століцы нашага краю. «Нізі»
народны, масы работнікоў, ра-
мессікоў і іншых «бездзензовых»
працаўнікоў адабудуць належны
іх голас, і mestовая гаспадарка з
рэчімі камічнікоў-плякот
прайдзе ў рукі демократії ўсіх
нацыянальнасцей, пражжающих
у Вільні. Тады прыйдзе час і для
найхадарусоў, каторые дагэ-
туль былі адсунуты ад усяго, і
яна ў чынай рабоці дзеяя агуль-
най карысці звязаць аб сваім
істотнай. Парукаў гэтаму—то,
што ў найгоршых ізвестках, не
маючы цікавы віякай падмогі, бе-
ларусы зделалі наладзіць у Віль-
ні свае школы, вучынскіе кур-
сы, працесу, эканомічныя організа-
цыі, народны тэатр, клуб і т. п.—
і, с прыходам лепіх часоў, с
паваротам цэлай массы старых бела-
рускіх грамадзкіх работнікоў,
на стварэнні за час вайны асно-
вах у сталіцы нашага краю жыва-
ніцці беларуская, культурна-
нацыянальная і эканомічная ра-
бота.

Абы толькі мы зделалі пера-
трываць націянальныя дні, абы
хапіці сілы грамадзкіх работнікоў
на беларускай піве, каторая с кожным днём становіцца
усёй болей чысленай!

Беларускі тэатр.

Вайна кепска адбілася на ўсіх
праязвах культурнага жыцця на-
шага краю наагул, а асадліва на
жыцці беларускага тэатру.

Адбываўшыся перш ад часу
да часу тэатральныя представле-
нінні ў Вільні першынца, і
вось толькі 15 кастрычніка 1916 г.
мы бачым насыль даўжайшага пе-
рарыву першася представленьне
адраджаючагася ізноў тэатру: у
салі Рабочніцкага Клубу артысты-
аматоры ігралі «Хама», пераробку
с повесці Э. Оржэшкінай, 5 лі-
стапада у той-жэ салі адбылося
другое представленьне, на каторое
злажыліся: драма ў 1 акце
«У зімовы вечар» і камедыя ў 1
акце «Міхалка». Тын-я п'есы бы-
лі паастаўлены і ў пажарніцкім
клубе. На святы Калядя бела-
рускія драматычныя дружыны на-
няла памешчаные цырка, где

адыліліс з предстаўленням: 28. XII. 1916 — «На Антокалі» (першы раз), камедыя у 2 актах Ф. Олехновіча, 27. XII. 1916 — «Хам» (другі раз) і 1. I. 1917 — «На Антокалі» (другі раз).

Да гэтаго часу праца драматичнай дружыны ідея ахвоя і прыносяць пенаігорыческія артыстычныя рэзультаты, даючы аднасцену надзею, што предстаўленыя беларускага тэатру будуть нараўдымы. Аднак, дзеяна ўнікальны. Усё труdnейшыя да труdnейшыя варункі жыцця пакідаюць свой сельці і на тэатральнай рабочі, артыстычна праца пачынае ісці з усё меншай энэргіяй, а спектаклі збіраюць ужо менш публікі, што лёгка тлумачыцца недастаткай заможных элементаў між беларусамі.

Іншою жывей пачынае праца в драматичнай дружыне са гэтым момантам, як здыбыла сваю ўласную спэцу. Спэца гэта (у Беларускім Клубе) больш напамінала эстраду і не адпаведала самым элементарным вымогам тэатру; ўсё такі, даючы пастаяннае месцё для драматычных проблем сваёй энэргіі. І вось у клубе пачынаеца рад інерційных предстаўленняў. Тут паўтараюцца ігры на сцене Работніцкага клубу «Хам», «У зімовы вечар», «Міхалка»; тут стаўяцца прэм'еры: «На вёсцы» (специальная ідэяльня у 2 актах Ф. Олехновіча), «У купальскую ноч» (специальная фантазія), «Дзед і баць» (специальная жарцік да музыкі С. Монюшкі), «Шэцтэр Карузо» (драма у 1 акце італьянца Р. Брэко).

Уроцішы прыйшло лета. Лік жыхароў у Вільні значна паменшана, а разам с тым паменшана і фрактэндзія публікі у беларускім тэатры. Аб роўнай, систэматичнай працы ужо ня можа быць гутаркі. 27 мая аблісціло ў цырку предстаўленыя беларускай дружыны, каторая па некі час канчае сабой цыкл предстаўленняў над кірункам Ф. Олехновіча, у які ўвайшло дэятуль 15 п'ес, у тым пачынаючы прэм'еру.

Апрача тэатральнай работы, драматичная дружына арганізавала некалькі музыкально-вокальных вечароў і кабаретоў, у програму каторых вайшло шмат арыгінальных куплетуў, карнавальных песьен, эстрады, жарцік і. п. «Пяцрук і Петрунэля» і інш.

Ціпер, калі Беларускі Клуб перебраўся ў бічнік памешчыні «Руты», дае бене даволі добры спэктакль, трэба сказацца, што на вesonім сілам і пры лепіх варунках прыступіць напона да сваёй працы, за каторую ей і же ў тамімі кіраўніку, а. Ф. Олехновічу, належыцца вічарые дзякую.

У ВІЛЬНІ І ВАКОЛІЦАХ.

× Кніжкі для школ. Беларускі выдавецтві рух разлівашца ціпер толькі ў адных кірунку: у дававанія кніжак для беларускіх начатковых школ. Пачынаючы ад часу адходу расейцаў, беларусы выдадлі для першага году наўку «Першую Чытанку» і арытметыку «Задачнік», для другога і трэцяго — «Родныя Заряны», задачнік, «Я правільны пісьмі на беларуску». Кніжкі для наўку рэлігіі (для катэлікоў) былі надрукованы ўжо некалькі гадоў таму назад: «Кароткі катэхізм» і «Каrottкая гісторыя святых». Нехватаючы ігры на сцене Работніцкага клубу «Хам», «У зімовы вечар», «Міхалка»; тут стаўяцца прэм'еры: «На вёсцы» (специальная ідэяльня у 2 актах Ф. Олехновіча), «У купальскую ноч» (специальная фантазія), «Дзед і баць» (специальная жарцік да музыкі С. Монюшкі), «Шэцтэр Карузо» (драма у 1 акце італьянца Р. Брэко).

Апрач таго апрацоўваюцца і скора будуть друкаваныя школы кніжкі з прыроды і пазнанняў краю. Гэтак патребы пачатковай беларускай школы будуть здаволены.

× У Беларускім Клубе чароднічы вечарынкі ў новай гасподзе (св. Юрскі пр., 22, б. салі «Руты») — у суботу і недзеля.

Уход — толькі па рэкомендациі.

× Танцовая сцяна. Гэтым днёмі адкрываецца даступная для ўсіх вячорная сцяна пры Агульной работніцкім Культурным Саюзе (Віленская 20, 3). Вячара з дзвеах сцяб будзе капітаваць 35 фэн. Сцяна будзе адкрыта ад 6 да 9 гада. вечара.

× Нотар'яльныя справы. У межах вяенага управління Liabes i Беласток-Гродна, апрач часоў, катораямі худоцца ў склад бытшай расейскай Сувальскай губерні, ад 1 чэрвеня г. г. ўсе урадовыя чынарні, якія выпушчаны нотарыусамі і якія паказаны ў «Нотар'яль-

ным Положэнні», будуть выпадаць акружэніе суды.

«Крэпасцінкі» акты прынале жаць толькі да таго Іакружнага суда, у окрузі каторога знаходзіцца першым часе меншы.

Усе запісы ў рэестры «крэпасцінкі» актоў і ў іншыя кінкі вядуцца па наземніку.

Замест даўнейшых расейскіх Судовых Статутуў дэялі «крэпасцінкі» спрабу маюць сілу адпаведных параграфаў на-мецкага цыўильнага судовіцтва.

На пастановы акружнага суда можна падаваць жалабы ў Глаўны Суд. Падаваць жалабы траба ў той акружны суд, на пастанову каторога жалабы, або Глаўнаму Суду не просьбу на чысьме, або пішуць запісівуюць у пратакол сэкретарамі таго ці другога суда. Срок дэялі падачы жалабы не назначан.

Пра падачы «крэпасцінкі» да-кумейтой і пры іншых «крэпасцінкі» спрабу траба пісаць двайны пропіці угасланага прускім законамі аб судовых апплатах збор.

× Зрозумілі для вясеннях. На загадкі Stadttauptal'га, усё звончкі Клясыкі павінны вазіць толькі пямяцкіх вясенних і амэцкіх падданых цыўильных, каторые маюць адпаведнае завэрэннне. Правіліткі іх адзначаны чырвонай літерай М, а на рукаве вазыніц — белая павязка з тэкстам са чырвонай літерай М.

× Дармоза прыём хворых на хваробы скурі і палавыя адбываеся кожны дзень, апрач наядэль, ад 4 да 5 гадз. пазадзіц у амбулаторні пры Мільённай вул. № 3.

× Шагода. Пасылья сухой і гарачай пагоды пачаліся ўраціці дажджыкі пры даволі съядзёнай пагодзі. Ад гэтых дажджкоў будзе вядзіцца карысць для расылін. Ягады і плоды дадаць сёлета базатак ураджай.

На рынку ўжо многа ўселяючыя гародніны. Гэта — так сама разнолікі апошніх дажджкоў.

× За помоч у распусціе наложэнія штраф 60 м. на Моніку Шацец.

× Трун дэйціці. 2 чэрвеня на вуліцы Воўчыні Лапа кали дому № 4 знайшли трупік толькі нарадзіўшайся дзячынкі. Шукаюць яе маткі.

× Тэмпература. Найвышэйшая і най-нижэйшая тэмпература зі сяночніка даўноўшы:

найвыш. найниж.	найвыш. найниж.
3—4	+ 18°
4—5	+ 19°
5—6	+ 20°

— 10° + 10° + 10°

З усяго Краю.

Расейскае золато ў Обэр Ост.

Да 31 мая 1917 г. у межах Обэр Ост сабралі расейскага золата ўсяго на сумму 382,502 руб. 50 коп. Найбольш сабралі ў Ростоўскім павеци 24,639 руб., найменш — у Аўгустоўскім павеци 60 руб.

У Віленскім местовым павеци сабралі 510 руб.

«Нямецкіе» рублі у 06. 0т.

У май сумма «нямецкіх» рублёў у абароні узрасла на 69,122,832 руб. да 74,874,932 руб. Сумма 100, 25, 10 і 5-рублёвак дайшла да 61,745,458 руб. (проці 57,610,951 руб.—30 красавіка), а сумма буражак на 1 руб., 50 і 20 коп. — да 13,129,474 руб. (проці 11,512,781 руб.).

Збор грибоў.

Збиралі ў межах Обэр Ост грибы прынямалі на сушылы, за што здаючы траба плаціць напярэд.

БЕЛАСТОК. За час зімы у жыдоўскіх рабочых пакоях працавало сярэднім лікам ад 60 да 70 жыдоўскіх дэвчутак, у тым числе некалькі прастытуутак, каторогі гэта аддаўна матчысціцаў чыннайца.

ЯСКЕЛЕВІЧЫ. На ўсходзе ад вёскі узняўся вілкі пажар лесу. С' прычына сушы пажар шыбка шырэйша, і ад страшнага жару з ім труда быў змагацца. Жыхары вёскі Ясекелевічы, Лог, Запур'е і Ліцаць, пасылья 7-гадзіннага упорнага змагання з агнём, адгардзілі яго і не дали далей шырэйца.

На рынку ўжо многа ўселяючыя гародніны. Гэта — так сама разнолікі апошніх дажджкоў.

КОМАТОВО. Толоцкай власці.

Адзін жабрак, каб памысціца за

Першы съпэу.

Першы з высі съпэу ліепца, Сребрнымі ружамі аддаецца

— Жаваранка съпэу... Ручайкі цішкім бульбочке, Штошы тэйміна ён шапоче,

Чуючы вясну. Веснай лес выглаздае, Бытчым нешта спуснімае—

Може шчасціца сон? Першы съпэу—вясны вітанье, Гоман, шант—яе спатканье,

Сонце—яе твар... Дык съпешайма грамадсю, Каб сустрэціца з вясною

На прыволыўлі пі! Хто с саюю, бараюю, С чистай, ясной душою

— Выхадзене ўсе! Засынавайма песьню волі На шырокім нашым полі

Стараны свае!...

А. Гурло.

валь грубы голас, і пры кожным слове на худых баках гуляе сухаваты кій.

З апошніх сіл, рувчыся разам і пасобку, ледзьве кратыцца пляшкі вог і крок за крокам мінаюць то лепшыя, то горшыя мейсцы на дарозі. Палудзені. Ад страснай слякоты бітцым застыло ўсё жывое, і пішына нарушаваецца толькі пляшкім дыханьнем кляч, скрыгнаты калея, чмиялай песьняй, ды ляявым шастальнем груганоў, што пераметаюць с поля ў бор, хаваючыся ад гарачых праменяў сонца.

— Но, каб вас! но!—басуе найміт, акладаючы, як у бубен, то па адным, то па другім боку паленягай.

Не раз хітаўся з боку ў бок страсні сілы конь, не раз маўчылівым паглядам у очы азьвярзала, найміт жадаў вытлумачыць, што ні адборная лаянка, ні кія, ні конь на верніцу ўжо патрачных сіл. Нічога не памагало: налено са съвістам узлетаць у паветры і ўпівалася у скурі, ранючы ўсё новыя і новыя мейсцы.

Роі съяпнёў і аваднёў капашыліся на зраненай скурі. Нарашці прыпініак. Воз праінажа скрыгні ў і астанавіўся.

Затраўшысі і падагнуўся раптам ногі, раздаўся сінаты, у перамашы са стогнам храп, і адна з кіяў асунулася ў аглобліах на зямлю, паводзючы мутнымі вачымі перад сабою.

— А вул я ну!—змяніўся голас, загадкай найміт. Бічагутка. Ні лаянка, ні гуслікі не памаглі...

Вінаграды наўшуюю клячу, адцягнуўши з дарогі на бок і носнушы на другую,

широкімі плячымі наўёт найміт на вог, раздукнісі ў сэрды, што хонь скрануўся з мейсца, і гэта може дапаўніць да дому.

Боз кратыцца, вілкі асабільным голасам калеёны, бытчымі заводзілі хаўтунную чесціню па тым спагаднім працоўніку, катораго шакінупіл на выгане на спажыву ваўкам.

— «А ну, буланчык!» — ужо ласкавей голасам дэрబі найміт, упіраючыся, як мага, сам. — «А ну, маладзец! Хата недалёка, аўса дам!»

Не радаваў буланага ні авес, ні хата: бачні ён, які дзякую быт шыбку працу, з якой зневажай найміт сцягнуў ахвост з дарогі яго спагаднага прыяцеля, сі катоўні разам узрос. Аднаго толькі жадаў ён: бак бажджык угледзіці сіраху сіячыць ад не-памернай цяжкай працы, нязношна гайміта і авадні.

Зблыло. Боз перэвалі круты паварот, і у нізу зачарнела, як племінка, хата, нудна глядзеўшая ў высь сваей прадранай стрэхай.

Конь заржав. Пачуло яго сэрцэ, што там яго хата, там прыпінак...

А гэта прыгракам не паспела зусім дайсіці астуленая на выгане кляча, як у паветры ляіва грашасціцеу груган, пакржившысі се на галаву, каркаючы за ўсё горла, звязаўшы са здабычы.

Раз, другі апусціціліся яго сівая дзюда, і прыбліску сонца вымнукнуло тое спрыяне вока, што так прыгільна глядзело на ўсіх, і зникло у грубаным горле...

Галубок.

Адплата за працу.

На хубістай крывой дарожцы ледзьве плятутца дзяве клячи, запрэжэнныя у цяжкі вог і падгандыны што хвіля паймітам.

— Но, каб цябе! но, каб цябе! — чу-

жых самалётаў і артылерыйскім усе раефніне страты ў часі штурму. За 19 дзён баталіі мы бацімі сілами за 35 італьянскіх дывізій у першай лініі—азначныя на фронцы 40 кілам. широкім бойевым падоўні ўсей італьянской арміі. Страты італьянцуў нападуна большы за 160.000 душ. Апроч таго, мы ўзялі пасады 16.000 душ. Гэтую цану заплацілі ворагі за здабыць гары Кук і руйні ёсці Ім'яно.

Усходні тэатр.

Без выдатных прынадкоў.

6.VI. Захадні тэатр:

Фронты Групэгата Баварскага: Артылерыйская бітва на адразку Вільчча трывала далей. Сільныя разведкі ворагу абіды. У ветары і ў начы крапчэй бой на ўзбіражжы мора і на фронцы Артура. З наступленнем ночы англічане вінікі, густыні масамі папілі ў атаку на паўночных берагах Скарпі. Між Гаврэль і Фампі ворагі адкінуты в вялікімі стратамі баварскімі палакамі. Даецца на поўдні яны ўзвараліся на нашы пазыцыі да вагону Рз; за невільную часгівую таамака пілчэ підзе бітвы.

Фронты наемніка Насельдіка: Пры Шміен да Дам і ў заходніх Шампініянах крапчэла работы артылеры. У начы французы трэйці раз атакавалі пры Брэ. Яны атакі з вядзікімі стратамі. Гэтак сама атакіца з вядзікімі стратамі атака прыці Зімовай гары, веденая вялікімі сіламі.

Адна з нашых лятучых эскадр вінула 5.000 вільгір бомб на Шінен (у ўсці Тэмзі).

У чысленых бітвах на паветры ворагі утрацілі 11 самалётаў.

Усходні тэатр:

На усходнім і Македонскім фронтах—ад часу да часу агонь і стачкі патрулью.

На левым беразі Струмы англікія лятуны кідалі бомбы дзеяля паднаду на дасынаваючыя збожжа.

Аустрыйскія апавешчаніні.

ВЕНА. 4. VI. Итальянскі тэатр: На ўсходнім ад Герцога ворагі не сколькі разуў памыкаліся адабраны у нас здабытыя пасадаўчыя аконы. Усе атакі былі дарэмны. Наша лябчыца дайшла да 11 афіцэроў, 600 салдатоў і 9 кулеметаў. Гэтак, позік 86—8265 салдатамі, 69—1832, 71—1831. Поле бітвы засыпано італьянскімі трупамі. У месячную ноч італьянцы зрабілі набег на Лейбаха і Бозена.

Страты італьянцуў у дзесяткі баталій на Іонію—вялікія, чым

усе раефніне страты ў часі штурму. За 19 дзён баталіі мы бацімі сілами за 35 італьянскіх дывізій у першай лініі—азначныя на фронцы 40 кілам. широкім бойевым падоўні ўсей італьянской арміі. Страты італьянцуў нападуна большы за 160.000 душ. Апроч таго, мы ўзялі пасады 16.000 душ. Гэтую цану заплацілі ворагі за здабыць гары Кук і руйні ёсці Ім'яно.

ВЕНА. 5.VI. Итальянскі тэатр: На поўдні ад Ім'яно нашы войскі контрактакаю адабраны у італьянскую пазад значную часць утрачаных намі два тыщи таму пазад аконы. Число ўзятых учра ў палон італьянцуў даходзіць 171 афіцэроў і 6.500 салдатоў. Агульнае число падоўніх ад пачатку дзесяткі баталій на Іонію даходзіць гэтак 22.000.

У начы с 3 на 4 чэрвеня у паўночной часці Адриатычнага мора варожая падводная лодка за ташіла адну з нашых мінаносак. Большыя часць людзей выратавана.

ВЕНА. 6. VI. Усходні тэатр: Учора ворагі марнавалі свае сілы ў дарэмных штурмах між дайнімі Віппаха і морам. Нашы войскі здабылі штурмам адну з вяршины калі Ям'яно і утрималі яе ў сваіх руках, на гладзячы на вострые бітвы. За апошніе три дні ўзяты ў палон 250 афіцэроў і 10.000 салдатоў. Некаторыя італьянскія пад кі цэлком папалі ў нашу руку. Гэтак, позік 86—8265 салдатамі, 69—1832, 71—1831. Поле бітвы засыпано італьянскімі трупамі. У месячную ноч італьянцы зрабілі набег на Лейбаха і Бозена.

КАЛЯ ВАЙНЫ.

ВЭРЛІН (В. Т. В.). У апошнія дні да нашы лятуны сінулі 25.823 вільгір. (1550 нудоў) бомб.

ВЭРЛІН (В. Т. В.). Моніторы ворагоў 5 чэрвеня абстрэлівалі Остэнде, забіўшы многа бельгійскіх жыхароў і сруйнаваўши некалькі дамоў. Адзін з нашых вартарнічых мінаносцаў, пасля упорнай бітвы, затоплен. Часць людзей удалася выратаваць.

ВЭРЛІН (В. Т. В.). Ля заходняго берага Ірландіі і ў каналі затоплено 18.000 тонаў.

ВЭРЛІН (В. Т. В.). У поясце блока да павакол Англіі ізоў затоплены 4 пароходы і 2 паруснікі.

БЭРЛІН (В. Т. В.). У Атлантычным акіяне падводные лодкі ізоў затоплені 22.000 тонн.

АВГОСТКІ.

КНІЖКІ ДЛЯ ШКОЛІ:

Беларускі лімантар 6 кап.

Belaruski Lemanter 6 "

Першая чытацьне 6 "

Pierwsze Czytanie 6 "

Ношебес для малых дзяялак 6 "

Noszebes dla malych dzieciakow 6 "

Другое чытацьне 25 "

Karczka katechizm 10 "

Katekcia historyj Swiataja 20 "

Katekcia wyjazd lehnic abradou 15 "

R-Katolickie kasciola 15 "

Katekcia 15 "

"Boh z nami", knižka da na- 40 "

Zadachnik dlia nachatkovykh skol 15 "

Zadačnik dlia počatkowych škôl 15 "

hod II—III 40 "

Gutarik ab nede i ziamli 15 "

Karotka historija Belarusi 60 "

Kartočka historija Belarusi 60 "

Першая чытацька 25 "

R-čluse ziemiany. Knjžka dla 15 "

školnich čytaniiia hod II—III 15 "

U arprawie 1 r., bieg apr. 85 "

Вільня, Завальная 7. Беларуская Кнігарня.

Караалеуская Саксонская Урадовая Лётэрыя.

но 600 55.000 выгрышшу
абчуаць на падарунак наемнікам Ураду
Балгарыяе кожы другі або.
У падстаславаній азбукіні М.

800.000

Галубыя падарунакі мар.

500.000

300.000

200.000

150.000

100.000

Розыгрыш I класа
13 і 14 чэрвеня 1917 г.

Класовыя лічбы:

1/10	1/5	1/2	1/1
------	-----	-----	-----

M. 5,— 10,— 25,— 50,—

Лічбы на ўсе класы разам:

1/10	1/5	1/2	1/1
------	-----	-----	-----

M. 25,— 50,— 125,— 250,—

Судзьць апеляція таксама накладаць
плата!

die Stadtschule-Einnahme

MAX LIPPOLD

Leipzig, Pernsteiner 4919,
Grimmischer Steinweg 11,
gegerb. d. Kgl. Lotterie-Dir.

Gustav Meissner, Danzig.

Высылаюца і на фронт.

Дыамантовая соль,

оль да стралы, да кухні, даевія прыпінчылі і сікіца, на вагу і у торбичках с памерамі, першакінай 4-мі піткамі, загонамі з дастоўкай на ўсе станцыі чыгункі судзьць за найбіжкай цану пры шыбкім і тады мінометам выпадаўныі заслоў.

Сынтаркі

— 15

Беларускі песьні з патамі 15

Belaruskie pësni z notami i časé. Sabrat A. Hrynewič 15

Belaruskie pësni z notami II časá. Sabrat A. Hrynewič i A. Ziazniła 25

Беларускія песьні разложеныя на 4 голасы; адна песьня

у 4 галасох 10 к., кожны голас 3

Чамуж мін на песь. Ой ліпеці гусі. Дым куцым ты,

Ой пайду я лугам. Да ўжо сонечка.

Біе А хто там ізде? Я. Купалы, муз. Рогоўскага 10

V. Беларускія музыкальныя творы.

Беларускі песьнік з патамі 15

Belaruskie pësni z notami i časé. Sabrat A. Hrynewič 15

Belaruskie pësni z notami II časá. Sabrat A. Hrynewič i A. Ziazniła 25

Беларускія песьні разложеныя на 4 голасы; адна песьня

у 4 галасох 10 к., кожны голас 3

Чамуж мін на песь. Ой ліпеці гусі. Дым куцым ты,

Ой пайду я лугам. Да ўжо сонечка.

Біе А хто там ізде? Я. Купалы, муз. Рогоўскаго 10

VI. Гадавікі.

Наша Ніва 1906 году 1 р.— к. Наша Ніва 1910 году 3 р.— к.
" 1907 " 15 р.— к. " 1911 " 3 р.— к.
" 1908 " 5 р.— к. " 1912 " 5 р.— к.
" 1909 " 3 р.— к. " 1913 " 2 р. 50 к.
Календары 1910, 1911, 1912, 1913, 1914 г. па 15 к., 1915 г. па 20 кап.,
1916 г. па 15 кап., 1917 г. па 20 кап.

Вільня, Завальная 7. Беларуская Кнігарня.
Прысылаючы гроши поштай трэба адпраўляць так: Wilna, Wallstrasse 7, Weisruthenische Buchhandlung, W. Lastowski.